

The American Way

Spring training: honkbal tussen cactussen, grapefruits en dollars

Honkballegende Rogers Hornsby bracht het mooi onder woorden: "People ask me what I do in the winter when there is no baseball. I'll tell you what I do. I stare out the window and wait for spring." Het aanbreken van de lente betekent ook de langverwachte terugkeer van het honkbalseizoen. 'Spring training' is de term die voor elke Amerikaan duidelijk maakt dat de 'national pastime' weer is begonnen.

Door Pieter Verhoogt

Spring training is de periode van ongeveer zes weken waarin Major League Baseball-organisaties zich voorbereiden op het nieuwe seizoen. In feite betreft het een intensieve trainingsperiode van half februari tot begin april waarin de spelers via dagelijkse trainingen in vorm proberen te komen en een plaats proberen af te dwingen in de hoofdmacht van hun club. Spring training bestaat ook uit het spelen van oefenwedstrijden. Tegen andere MLB-teams, maar ook tegen universiteitsteams, teams uit de eigen organisatie of nationale teams die tijdens de spring training Amerika aandoen op zoek naar goede sparringpartners. Zo hield dit jaar ook het Nederlands honkbalteam in Florida een trainingskamp waarbij een aantal wedstrijden werd gespeeld tegen MLB-teams.

De Grapefruit League

Om vroeg in het voorjaar goed te kunnen trainen wijken MLB-teams uit naar warme oorden. Al in 1870 organiseerden de Cincinnati Red Stockings en de Chicago White Stockings hun seizoensvoorbereiding in het zuidelijke New Orleans. Sommige baseballhistorici zijn echter van mening dat het hier niet ging om een trainingskamp, maar om een serie oefenwedstrijden. Zij schrijven de primeur van de spring training toe aan de Washington Capitals, die in 1888 een vierdaags trainingskamp hielden in Jacksonville, Florida.

Rond de eeuwwisseling hadden vrijwel alle clubs ervoor gekozen hun voorbereiding niet op hun thuisbasis af te werken, maar elders te verblijven. Spring training in de zon was een vast ritueel geworden. Teams organiseerden hun trainingskampen in plaatsen als Phoenix (Arizona), Tulsa (Oklahoma), Hot Springs (Arkansas), Los Angeles en San Diego (Californië), West Palm Beach (Florida) en Honolulu (Hawaii). Vooral Florida bleek een aantrekkelijke trainingslocatie. Naast het prettige klimaat speelden ook de interessante aanbiedingen van lokale bestuurders en sponsors daarbij een rol. Zo lokte in 1913 burgemeester McKay van Tampa de Chicago Cubs naar zijn stad door de club een interessante financiële vergoeding te bieden. Ook de Cleveland Indians kozen dat jaar Florida voor hun seizoensvoorbereiding. Een jaar later mocht de Sunshine State al vier teams verwelkomen,

waaronder de St. Louis Browns. Een groepje geldschietters uit Sint-Petersburg bood de eigenaar van de Browns aan alle kosten te vergoeden van zowel de club als de vijf journalisten die met het team meekwamen. Toen de Browns in Florida arriveerden, constateerden zij tot hun verbazing dat de gulle geldschietters speciaal voor hen een state of the art honkbalcomplex met alle mogelijke trainingsfaciliteiten had laten aanleggen. In de periode tot aan de Tweede Wereldoorlog ontwikkelde Florida zich zo tot het epicentrum van spring training. De trainende teams vormden gezamenlijk zelfs een lokale league – de Grapefruit League – waarin zij hun onderlinge oefenwedstrijden speelden.

De Cactus League

Florida had echter niet het alleenrecht op spring training. Er waren ook clubs die andere locaties opzochten. Zo hielden de Brooklyn Dodgers in 1947 en 1949 hun trainingskamp in Havana (Cuba) en in 1948 in de Dominicaanse Republiek. Ook Puerto Rico, Hawaï en Mexico werden door clubs verkozen als trainingslocatie. En in eigen land leek de staat Arizona zich na de oorlog te ontwikkelen tot een aantrekkelijk alternatief voor het warme, maar vaak ook regenachtige en benauwde Florida.

De opkomst van Arizona lijkt voor een belangrijk deel te danken aan Bill Veeck, eigenaar van de Cleveland Indians. Veeck was tijdens een eerder trainingskamp in Ocala, Florida, geconfronteerd met de uitwassen van de plaatselijke rassenspolitiek. De lokale autoriteiten verboden hem plaats te nemen in een stadionvak dat bedoeld was voor Afro-Amerikanen. Veeck kwam hier fel tegen in het geweer en dreigde zijn team voorgoed uit Ocala weg te halen. De zaak werd gesust, maar toen Veeck met Larry Doby de eerste zwarte speler in de American League contracteerde en Doby in Florida niet in hetzelfde hotel mocht slapen als zijn teamgenoten, was Florida voor Veeck geen optie meer. Arizona leek de excentrieke teameigenaar – die zelf ook in Arizona woonde – een prima alternatief. Hij overtuigde ook New York Giants-eigenaar Horace Stoneham van de potentie van Arizona en op 8 maart 1946 speelden beide ploegen in Phoenix hun eerste oefenwedstrijd. In 1951 namen de New York Yankees de plaats van hun stadgenoten in en kwamen ook de Chicago Cubs voor hun spring training naar Arizona. De Cubs oefenden altijd in Californië, maar hadden steeds meer problemen om daar goede tegenstanders te vinden. Toen in 1954 ook de Baltimore Orioles zich in Arizona meldden, werd de basis gelegd voor een tweede spring training league: de Cactus League. In de volgende decennia ontwikkelde de league zich gestaag en in

Met het 100 miljoen dollar kostende Salt River Fields at Talking Stick-complex in Scottsdale, Arizona, werd onlangs een hypermodern trainingscomplex toegevoegd aan de honkbalinfrastructuur van Arizona.

de jaren zeventig organiseerden acht teams hun seizoensvoorbereiding in Arizona.

Concurreren met publieke middelen

Aan het eind van de jaren tachtig veranderde echter het karakter van spring training. Vooral in Florida kregen lokale bestuurders oog voor de impact van professioneel honkbal op de lokale en regionale economie. Steden en regio's gingen de strijd aan om de spring training van MLB-clubs te mogen huisvesten. Op diverse plaatsen werden met publiek geld nieuwe trainingscomplexen ontwikkeld, om zo clubs gedurende twee maanden per jaar aan een regio te binden. Bestuurders uit Florida zochten toenadering tot de clubs die zich normaal gesproken in Arizona voorbereiden en probeerden deze over te halen om hun voorbereiding op het seizoen in Florida te doen. De Cleveland Indians, één van de pioniers van de Cactus League, haptten toe en maakten in 1993 de overstap. Meer overlopers leken te gaan volgen.

In Arizona vreesde men het verlies van de economisch aantrekkelijke honkbalactiviteiten en er kwam een tegenactie op gang. Ook in de woestijnstaat werden publieke middelen vrijgemaakt om het honkbal te behouden. Nieuwe trainingscomplexen werden aangelegd en verouderde voorzieningen werden opgeknapt. De lobby en investeringen hadden succes. Aangetrokken door de moderne faciliteiten vervuilden de afgelopen jaren zes clubs Florida voor Arizona. Daaronder ook de Los Angeles Dodgers en – terug op het oude nest – de Cleveland Indians.

Beide leagues bestaan nu uit vijftien organisaties. De Cactus League lijkt de Grapefruit League echter van de troon te stoten. Het klimaat is beter (minder regen) en vooral de logistieke problemen zijn in Arizona minder groot. Er zijn nauwelijks files en bovendien zijn de afstanden tussen de verschillende accommodaties beperkt (de meeste teams zitten binnen een uur rijden van elkaar). Bovendien zijn de accommodaties in Arizona nieuwer en

werkt men continu aan verdere verbetering. De laatste twintig jaar zijn rond Phoenix maar liefst acht nieuwe complexen ontwikkeld en twee andere gerenoveerd. Na de ontwikkeling in 2009 van trainingscomplexen in Glendale (80 miljoen dollar) en Goodyear (108 miljoen dollar) is dit voorjaar weer een nieuw hypermodern trainingscomplex toegevoegd aan de honkbalinfrastructuur van Arizona. In Scottsdale is voor 100 miljoen dollar het Salt River Fields at Talking Stick-complex gebouwd. Het complex vormt tijdens spring training de thuisbasis voor de Colorado Rockies en de Arizona Diamondbacks en kent naast een stadion met 11.000 zitplaatsen twee aparte clubhuizen en maar liefst twaalf honkbalvelden.

Lentehonkbal is de status van trainingskamp ontstegen en een belangrijke toeristische trekpleister geworden

Economische motor

Lentehonkbal is inmiddels de status van trainingskamp ontstegen en een belangrijke toeristische trekpleister geworden. Amerikaanse honkbalfans zien een voorjaarstripje naar Florida of Arizona als de ideale opwarmer voor het honkbalseizoen. De zon schijnt, de sfeer is ontspannen, toegangskaartjes zijn veel goedkoper dan bij reguliere wedstrijden en wie de trainings- en wedstrijdschema's van de diverse clubs goed bestudeert, kan met wat heen en weer rijden tussen de verschillende locaties en clubs héél veel honkbal kijken.

Ondanks de economische recessie neemt de belangstelling voor spring training toe. De Cactus League heeft in 2011 opnieuw een bezoekersrecord gevestigd. In totaal brachten 1.590.000 mensen een bezoek aan een van de

oefenwedstrijden, een gemiddelde van 6.850 per wedstrijd. Vooral de komst van de LA Dodgers (2009), met hun sterke thuismarkt op slechts geringe afstand, heeft de league goed gedaan. Fans uit de miljoenenstad Los Angeles reizen massaal af naar Arizona om de seizoensvoorbereiding van hun team te volgen. Dat betekent tienduizenden overnachtingen en miljoenen bestedingen. Men schat de jaarlijkse economische impact van de zes weken durende Cactus League voor de Phoenix-regio op circa 300 miljoen dollar.

Voor de Grapefruit League is het verhaal niet anders. De meeste clubs hebben hun thuismarkt aan de oostkust, op niet al te grote afstand van Florida. Dat betekent ook hier dat veel fans graag een autorit of korte vlucht maken voor een korte honkbaltrip. Ruim 1.430.000 mensen bezochten een van de 215 wedstrijden uit het speelschema van de league, een gemiddelde van 6.640 per wedstrijd. De New York Yankees ontvingen op hun complex in Tampa de meeste bezoekers. Hun vijftien 'thuiswedstrijden' trokken ruim 158.000 bezoekers. Gouverneur Crist bracht onlangs het economisch belang van de spring training voor de staat Florida aldus onder woorden: "This year's numbers are exciting as baseball's spring training is an important component of Florida's economy, and a major part of our annual 36 billion dollar sports industry. Spring training generates an economic impact of more than 752 million a year in Florida and is vital during the historic economic times we now face." ●

Pieter Verhoogt is directeur van sporteconomisch adviesbureau Sport2B (www.sport2b.nl). Hij is tevens gastdocent sporteconomie aan de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen.